

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยทางด้านวิชาการที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยสรุปผลการวิจัย อภิปราย และมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. การอภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อปัจจัยทางด้านวิชาการและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อปัจจัยทางด้านวิชาการและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดแตกต่างกัน ที่มีต่อปัจจัยทางด้านวิชาการและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านวิชาการกับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

5. เพื่อหาปัจจัยทางด้านวิชาการที่มีอำนาจพยากรณ์ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

6. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษาปัจจัยทางด้านวิชาการที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้

1. ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านวิชาการและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน
2. ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านวิชาการและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี แตกต่างกัน
3. ผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านวิชาการและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี แตกต่างกัน
4. ปัจจัยทางด้านวิชาการกับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันในทางบวก
5. ปัจจัยทางด้านวิชาการอย่างน้อย 1 ตัว มีอำนาจพยากรณ์ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอนในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน

2,488 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารจำนวน 215 คน และครูผู้สอน จำนวน 2,273 คน จากโรงเรียน 215 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ประจำปีการศึกษา 2559 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 358 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 91 คน และครูผู้สอน จำนวน 267 คน คิดเป็นรายชื่อโรงเรียนจำนวน 91 โรงเรียน ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (stratified random sampling) มาเทียบเป็นสัดส่วน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ Rensis Likert Method ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านวิชาการที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน 1 ฉบับ นำไปทดลองใช้ (Try – out) กับผู้บริหาร จำนวน 13 คน ครูผู้สอน จำนวน 40 คน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย รวม 53 คน ซึ่งแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วย สถานภาพ และขนาดของโรงเรียน มีลักษณะเป็น Check List

ตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านวิชาการที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 6 ด้าน มีทั้งหมด 57 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121) ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.704 – 0.923 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.991

ตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นคำถามเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 4 ด้าน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121) มีทั้งหมด 29 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.388 – 0.867 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.947

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงผู้อำนวยการและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ รวบรวมแบบสอบถามคืนมาตรวจสอบและคัดเลือกเฉพาะฉบับที่ สมบูรณ์พบว่าได้แบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 358 ชุด ตรวจสอบพบว่าแบบสอบถามมีความ สมบูรณ์ จำนวน 358 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัยตามสถิติที่ กำหนด

2. การหาแนวทางการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผู้วิจัยนำปัจจัยที่มีอำนาจ พยากรณ์ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู นำมาร่างเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่ง โครงสร้าง เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน เพื่อนำเสนอเป็นแนวทางในการ พัฒนาและข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด ตรวจสอบความสมบูรณ์และ คัดเลือกไว้เฉพาะฉบับที่สมบูรณ์
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มาวิเคราะห์ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านวิชาการที่ส่งผลต่อความสามารถ ในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ สรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อปัจจัยทางด้าน วิชาการที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า

1.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ การเป็นผู้นำด้านวิชาการ การใฝ่เรียนรู้ แสวงหาข้อมูล และพัฒนาตนเอง การรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ การมีวิสัยทัศน์และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบ และประสบการณ์ด้านการบริหารงาน และการใช้นวัตกรรมทางการบริหาร

1.2 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านบทบาทของครูผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน ด้านหลักการจัดการเรียนรู้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ และด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อปัจจัยทางด้านวิชาการที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า

2.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านวิชาการ โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเป็นผู้นำด้านวิชาการ และการใฝ่เรียนรู้ แสวงหาข้อมูล และพัฒนาตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบและประสบการณ์ด้านการบริหารงาน ด้านการมีวิสัยทัศน์และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และด้านการรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงด้านเดียวที่ไม่มี ความแตกต่างกัน คือด้านการใช้นวัตกรรมทางการบริหาร

2.2 ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ที่มีต่อปัจจัยทางด้านวิชาการที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

3.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านวิชาการ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียว คือ ด้านการใช้นวัตกรรมทางการบริหาร ดังนั้นจึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีของ (Scheffe Method) ผลการเปรียบเทียบพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการใช้นวัตกรรมทางการบริหาร มากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.2 ผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านวิชาการและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า ปัจจัยทางด้านวิชาการ โดยภาพรวมและแต่ละด้านทั้ง 6 ด้าน กับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.60-0.69

5. ผลการหาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยทางด้านวิชาการและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน พบว่า

5.1 ตัวแปรปัจจัยทางด้านวิชาการที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 6 ด้าน พบว่า 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู โดยภาพรวมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านการใช้นวัตกรรมทางการบริหาร (X6) และด้านการมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบและประสบการณ์ด้านการบริหารงาน (X2) โดยตัวแปรทั้ง 2 ด้านนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูโดยรวมได้ร้อยละ 49.80 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ $\pm .30921$

5.2 ตัวแปรปัจจัยทางด้านวิชาการที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 6 ด้าน พบว่า 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู ด้านหลักการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านการใช้นวัตกรรมทางการบริหาร

(X6) ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ (X5) และด้านการมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบและประสพการณ์ด้านการบริหารงาน (X2) โดยตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู โดยรวมได้ร้อยละ 43.90 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ± 37875

5.3 ตัวแปรปัจจัยทางด้านวิชาการที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 6 ด้าน พบว่า 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านการใช้นวัตกรรมทางการบริหาร (X6) และด้านการมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบและประสพการณ์ ด้านการบริหารงาน (X2) โดยตัวแปรทั้ง 2 ด้านนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู โดยรวมได้ร้อยละ 40.00 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ± 41845

5.4 ตัวแปรปัจจัยทางด้านวิชาการที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 6 ด้าน พบว่า 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านการใช้นวัตกรรมทางการบริหาร (X6) และด้านการมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบและประสพการณ์ ด้านการบริหารงาน (X2) โดยตัวแปรทั้ง 2 ด้านนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู โดยรวมได้ร้อยละ 38.80 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ± 37530

5.5 ตัวแปรปัจจัยทางด้านวิชาการที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 6 ด้าน พบว่า 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู ด้านบทบาทของครูผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ด้านการใช้นวัตกรรมทางการบริหาร (X6) และ ด้านการมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบและประสพการณ์ ด้านการบริหารงาน (X2) โดยตัวแปรทั้ง 2 ด้านนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู โดยรวมได้ร้อยละ 39.90 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ± 34298

6. ผลการหาแนวทางการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ที่ควรได้รับการพัฒนา จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการใช้นวัตกรรมทางการบริหาร ด้านการมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบและประสพการณ์ด้านการบริหารงาน และด้านการรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งมีวิธีการพัฒนาดังนี้

6.1 การใช้นวัตกรรมทางการบริหาร มีแนวทาง ดังนี้

ผู้บริหารควรนำเอานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ให้เข้ากับสภาพและบริบทของโรงเรียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้ โดยอำนวยความสะดวกในการจัดหาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อใช้ในการเรียนการสอน แนะนำให้ครูนำเอาสื่อคอมพิวเตอร์ และแท็บเล็ต มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการมอบหมายงานให้ครูรับผิดชอบ มีการติดตามและประเมินผลงาน ส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมและพัฒนาศักยภาพความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาและใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี ให้ขวัญและกำลังใจ รับฟังความคิดเห็นของครู มีการประชาสัมพันธ์ การนำข้อมูลสารสนเทศและนวัตกรรมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

6.2 การมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบและประสิทธิภาพด้านการบริหารงาน มีแนวทาง ดังนี้

การที่จะให้ครูมีความรู้ ทักษะ ความรับผิดชอบ และประสิทธิภาพด้านการบริหารงาน ผู้บริหารจะต้องมอบหมายงานให้ครูรับผิดชอบ ให้อิสระทางความคิดในการริเริ่มงานใหม่ๆ สร้างและพัฒนาภาวะผู้นำให้ครูเกิดความคิดสร้างสรรค์ เกิดความมุ่งมั่นและทุ่มเทให้กับงาน ให้ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางาน โดยใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการบริหารงานของสถานศึกษา มีการสร้างแรงจูงใจให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การยกย่องชมเชยต่อสาธารณชนเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ส่งเสริมให้ครูแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ และพัฒนาตนเอง โดยการเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

6.3 การรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ มีแนวทาง ดังนี้

การให้ครูรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารจะต้องมีการกำหนดแนวทางและช่วงระยะเวลาในการรายงานผลการปฏิบัติงานของครู มอบหมายให้ครูได้มีการรายงานผลตามแผนงานโครงการที่ได้รับมอบหมายตามแผนปฏิบัติการประจำปี ส่งเสริมให้ครูได้มีการทบทวน แก้ไข ปรับปรุงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเพื่อนำไปสู่การประเมินตนเอง SAR และการประเมินสถานศึกษา พร้อมอำนวยความสะดวกให้ครูได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน

และเป็นระบบ คอยกำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของครูรวมทั้ง
ความก้าวหน้าในการดำเนินงานเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยมีข้อค้นพบที่น่าสนใจและควรนำมาอภิปรายในประเด็นสำคัญๆ
ดังนี้

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อปัจจัย
ทางด้านวิชาการและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

1.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อปัจจัย
ทางด้านวิชาการ พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านวิชาการ
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการเป็นผู้บริหารเป็นผู้นำทาง
วิชาการนั้น ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการบริหารงาน
วิชาการ เพราะการบริหารงานวิชาการ ถือเป็นภารกิจที่ยิ่งใหญ่และเป็นหัวใจสำคัญในการ
พัฒนาสถานศึกษาให้มีความก้าวหน้าเป็นไปอย่างมีคุณภาพตามเป้าหมายและความ
คาดหวังของหลักสูตร ผู้บริหารต้องมีความรู้ในด้านการศึกษาและวิชาการต่างๆ เช่น
การพัฒนาหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน และการประเมินผล นอกจากนี้ยังต้องคอย
ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกส่งเสริมสนับสนุนประสานงาน นิเทศ ควบคุม กำกับ ติดตาม
ประเมินผล แก้ไข พัฒนา และปรับปรุงงานทางด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอ ปฏิบัติตน
ให้เป็นอย่างทางวิชาการที่ดี โดยการให้คำปรึกษาแนะนำ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงาน
มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และที่สำคัญคือต้องแสวงหาความรู้ เพิ่มทักษะ และประสบการณ์
เพื่อให้ตนเองมีความสามารถในการปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบอย่างมีได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับธีรรัตน์ พลบุรี (2551, หน้า บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผล
ต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
หนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู โดยรวมและรายปัจจัย ผู้บริหารมีการรับรู้อยู่
ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน
โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ การเป็นผู้นำทางวิชาการ การใฝ่เรียนรู้

แสวงหาข้อมูล และพัฒนาตนเอง การรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ การมีวิสัยทัศน์และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบ และประสิทธิภาพด้านการบริหารงาน และการใช้นวัตกรรมทางการบริหาร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านวิชาการ และความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษาป็นภาพ อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า คุณลักษณะอย่างหนึ่งของผู้บริหารซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ไชยา ภาระบุตร (2554, หน้า 192) ที่ได้กล่าวว่า ผู้บริหารจะต้องมีคุณลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดของคณะกรรมการคุรุสภา ในด้านเป็นผู้นำทางวิชาการ การที่จะปฏิรูปการเรียนให้สำเร็จได้ ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรอบรู้ในด้านวิชาการต่างๆ เช่น การพัฒนาหลักสูตร เทคนิคการเรียน การสอน การประเมินผล เป็นต้น นอกจากนี้ผู้บริหารยังต้องมีศักยภาพในการนิเทศการเรียนการสอนของครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้อุ้ ผู้บริหารในฐานะที่เป็นผู้นำของหน่วยงานสถานศึกษา ที่ต้องมีภาระหน้าที่และบทบาทในหลายๆ อย่าง ดังที่สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2543, หน้า 82-84) นำเสนอบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 39 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารจัดการ ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรงใน 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Anthy (2004, p. 3077) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทและหน้าที่ของครูใหญ่และครูในงานวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า ครูใหญ่และครูยอมรับว่างานปรับปรุงการเรียนการสอนต้องทำเป็นคณะและร่วมกันรับผิดชอบรวมทั้งต้องให้ความสำคัญในการนิเทศการศึกษา ไม่ทำงานอื่นมากเกินไป รวมทั้งนวัตกรรมและเทคโนโลยีมีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูใหญ่จากผู้สั่งการมาเป็นผู้ประสานงานและมีการทำงานเป็นคณะมากยิ่งขึ้น

1.2 ความความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ครูผู้สอนต้องมีการ

วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยมีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง และการจัดการเรียนรู้ที่เน้นคุณธรรม จริยธรรม ผู้สอนต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร รวมทั้งการใช้สื่อ การใช้แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการวัดผลประเมินผลอย่างหลากหลายเพื่อให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 3-4) นอกจากนี้ ภารดี อนันต์นาวิ (2555, หน้า 272) ยังได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่หน้าในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนี้ คือ 1) ปรับเปลี่ยนแนวคิดในการบริหารจัดการเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้โดยสนับสนุนและมีส่วนร่วมกับผู้เรียน และครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) กำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาสถานศึกษาไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่มีแผนในการปฏิรูปการเรียนรู้ ตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 ที่ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา 3) นำผลการประเมินผู้เรียนมาใช้กำหนดนโยบายของสถานศึกษา 4) บริหารจัดการให้เอื้ออำนวยความสะดวกให้ครูผู้สอนมีเสรีในการคิดพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ทำวิจัยในชั้นเรียน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเพื่อนครู การทำงานเป็นทีมพนักงานกำลังระหว่างกลุ่มวิชาเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ให้ได้ตามมาตรฐานหลักสูตร 5) พัฒนาสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้สามารถใช้แหล่งเรียนรู้ต่างๆ เป็นห้องเรียน และ 6) จัดให้มีระบบนิเทศภายในช่วยเหลือครูในด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภา เพียรเจริญ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) ผลการศึกษาพบว่าผู้บริหารและครูมีระดับการรับรู้ในการปฏิบัติเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านบทบาทของครูผู้สอนที่มีต่อผู้เรียน ด้านหลักการจัดการเรียนรู้

ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ และด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ “ครู” คือบุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าครูมีหน้าที่และบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่จัดเป็นระบบ มีขั้นตอน มีแบบแผน ทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการเรียนตั้งใจเรียนและเกิดการเรียนรู้ซึ่งขึ้นอยู่กับเทคนิคและการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นสากลของครู (ทีศนา เขมมณี, 2552, หน้า 7) ซึ่งสอดคล้องกับพัชรารัตน์ สงวนวงศ์ (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศงขลา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปัจจัยทางการบริหารและระดับการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศงขลา เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อปัจจัยทางด้านวิชาการที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ

2.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อปัจจัยทางด้านวิชาการ โดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านวิชาการที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ในส่วนของผู้บริหารและครูผู้สอนเองต่างมีการปฏิบัติงานในโรงเรียนในบทบาทหน้าที่รับผิดชอบที่แตกต่างกัน ซึ่งย่อมจะมองเห็นปัจจัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน เช่น การมองว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ต้องเป็นผู้นำทางการศึกษา เป็นนักวางแผน เป็นผู้ตัดสินใจ และเป็นผู้บริหารบุคคล ในขณะที่มุมมองว่าครูผู้สอน คือ ผู้ที่ทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ จำลอง นักพ่อน (2543, หน้า 3 อ้างถึงใน ปารณทัตต์ แสนวิเศษ, 2550, หน้า 25-26) ได้กล่าวถึง

คุณลักษณะของผู้บริหารโรงเรียนว่า คุณลักษณะของผู้บริหารโรงเรียนที่สำคัญด้านทักษะและความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน (Skills and Abilities) นอกเหนือจากการมีความรู้ และความสามารถในงานที่รับผิดชอบแล้ว ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีทักษะและความรู้ ความสามารถเหล่านี้เพิ่มเติม 1) ความรู้ ความสามารถในการเชิงวางแผน (Planning) กล่าวคือ มีความรู้ความสามารถในการกำหนดเป้าหมาย แผนกลยุทธ์ การควบคุมและติดตามงาน การจัดระบบงาน และประเมินผล 2) มีความรู้ ความสามารถในการเชิงผู้นำ (Leadership) กล่าวคือ มีทักษะและความรู้ เรื่องการกำหนดวิสัยทัศน์ การมีวิสัยทัศน์กว้างไกล การบริหารเชิงกลยุทธ์การใช้เทคนิค การบริหารสมัยใหม่ การบริหารคน ฯลฯ 3) ความรู้ ความสามารถในการเป็นนักจัดการ (Manager) คือ การระดมทรัพยากร การบริหารทั้งหมดมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานอย่างสูงสุดมีประสิทธิภาพที่สุด 4) ความรู้ ความสามารถในการเป็นนักวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อแสวงหาความรู้ นวัตกรรมและรูปแบบใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารงาน 5) การเป็นนักประสานงาน และประสานประโยชน์ (Coordinator and Collective Bargaining) เช่น มีความรู้ ความสามารถในการประสานงาน การประชุม การบริหารงานในเชิงคณะกรรมการ ฯลฯ 6) มีความรู้ความสามารถในเชิงการสื่อสาร และมนุษยสัมพันธ์ (Communicative Skills) ได้แก่ ความรู้และทักษะในการใช้ภาษา นอกเหนือจากภาษาไทยแล้วจะต้องรู้ภาษาที่สอง (เช่น ภาษาอังกฤษ) และใช้งานได้เป็นอย่างดี 7) มีความรู้ ความสามารถในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ (Technological Skills) เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ การใช้ Word และ Program ต่างๆ การใช้ Internet และ OA/IT ทุกประเภท เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานและการศึกษาข้อมูลข่าวสาร 8) เป็นผู้ที่มีความพลังหรือศักยภาพที่จะนำมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างไม่จำกัด ซึ่งจะนำมาสู่การทุ่มเทการระดมกำลังความคิด กำลังกายและกำลังใจมาสู่การปฏิบัติงานอย่างแท้จริง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การเป็นผู้นำทางวิชาการ และการใฝ่เรียนรู้ แสวงหาข้อมูล และพัฒนาตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบและประสบการณ์ด้านการบริหารงาน การมีวิสัยทัศน์และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงด้านเดียวที่ไม่มีความแตกต่างกัน คือการใช้นวัตกรรมทางการบริหาร ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะทั้งผู้บริหารและครูนำเอานวัตกรรมเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาและเพื่อการจัดการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

นอกจากนี้สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2540, หน้า 1-33 อ้างถึงใน เรณู กองชาญ, 2553, หน้า 24) ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของผู้บริหารสถานศึกษา ในการพัฒนาและใช้นวัตกรรมการบริหารเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้บริหารในการนำไปสู่ผลงานที่มีคุณภาพสูงขึ้นเป็นลำดับ นวัตกรรมการบริหารเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้บริหาร ในการนำไปสู่ผลงานที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงขึ้นเป็นลำดับ ผู้บริหารมืออาชีพจึงต้องมีความรู้ในการบริหารแนวใหม่ๆ เลือกและปรับปรุงใช้นวัตกรรมได้หลากหลายตรงกับสภาพการณ์เงื่อนไขข้อจำกัดของงานและองค์กรจนนำไปสู่ผลได้จริง เพื่อให้องค์กรก้าวหน้าพัฒนาไม่หยุดยั้ง ผู้ร่วมงานทุกคนได้ใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ มีความภาคภูมิใจในผลงานร่วมกัน ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอนจึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนต้องจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์พัฒนาทักษะต่างๆ โดยเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง ให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม นอกจากนี้ครูต้องมีการใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเพื่อเน้นกระบวนการคิด การพัฒนาทักษะ และเจตคติให้กับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ McCoy (2003, p. A) ซึ่งได้ศึกษาแผนการปรับปรุงพัฒนาในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้กระบวนการ การวิจัยปฏิบัติในชั้นเรียนมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องแนะนำกระบวนการและส่งเสริมความร่วมมืออย่างจริงจังกับครูและผู้ปกครองในท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนในการสอน ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนรู้สำเร็จโดยง่ายมีความสมบูรณ์ สามารถนำมาพัฒนานักเรียน ห้องเรียน เขตพื้นที่การศึกษา และการเรียนรู้ของชุมชนอย่างพร้อมๆ กันไป

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ที่มีต่อปัจจัยทางด้านวิชาการและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านวิชาการ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 39 และกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรง และแบ่งการบริหารโรงเรียนออกเป็น 4 ฝ่าย ได้แก่ งานบริหารวิชาการ งานบริหารงบประมาณ งานบริหารบุคคล และงานบริหารทั่วไป ซึ่งทุกโรงเรียนจะต้องแบ่งฝ่ายการบริหารงานเหมือนกันทุกขนาด ผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมองว่า บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานของผู้บริหารเหมือนกันโดยทุกประการ มีความรู้ความสามารถด้านการจัดการศึกษา การกำหนดวิสัยทัศน์ การบริหาร การใช้เทคนิคในการบริหารสมัยใหม่ และการบริหารคน มีการแสวงหาความรู้ เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอๆ รวมทั้งจะต้องมีการรายงานผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาให้ชุมชนและหน่วยงานต้นสังกัดทราบถึงผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา นอกจากนี้ต้องรู้จักนำเอานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันจึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียว คือ การใช้นวัตกรรมทางการบริหาร โดยผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ระบบในการทำงานของโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดเล็กมีลักษณะที่แตกต่างกัน โดยระบบโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีจำนวนบุคลากรมากจะมีระบบระเบียบในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัดและเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนเพื่อให้บุคลากรยึดถือปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้ง่ายต่อการบริหาร มีการแบ่งฝ่ายงานที่ชัดเจน บุคลากรจึงต้องรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายมากขึ้นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ส่งผลให้ผู้บริหารต้องมีการนำเอา นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการบริหารมาใช้ในการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบท

และประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและการบริหารโรงเรียน เพื่อมุ่งหวังประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ ชวน ภาวังกุล (2552, หน้า 26-27) สรุปได้ว่า นวัตกรรมการศึกษาแบ่งออกได้เป็น 8 ประเภท ดังนี้ 1) นวัตกรรมด้านการบริหารจัดการศึกษาเป็นนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบ รูปแบบ เทคนิคและวิธีการใหม่ ที่ผู้บริหารนำมาใช้ในการบริหารจัดการ 2) นวัตกรรมด้านหลักสูตร เป็นการใช้นวัตกรรมและวิธีการใหม่ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของชุมชน และท้องถิ่นเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลและองค์การที่มากขึ้น 3) นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน เป็นการใช้นวัตกรรมในการปรับปรุงและคิดค้นพัฒนาวิธีสอนแบบใหม่ๆ ที่สามารถตอบสนองการเรียนรายบุคคล การสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนแบบมีส่วนร่วม การเรียนรู้แบบแก้ปัญหา การพัฒนาวิธีสอนจำเป็นต่ออาศัยวิธีการและเทคโนโลยีใหม่เข้ามาจัดการและสนับสนุนการเรียนการสอน เป็นต้น 4) นวัตกรรมทางด้านสื่อและเทคโนโลยี เนื่องจากมีความก้าวหน้าของเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ เครื่องมือเครือข่ายและเทคโนโลยี โทรคมนาคม ทำให้นักการศึกษาพยายามนำศักยภาพของเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนใหม่ๆ จำนวนมากมาย 5) นวัตกรรมทางการวัดและประเมินผล เป็นนวัตกรรมที่ใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการวัดผลและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำได้อย่างรวดเร็วรวมถึงการวิจัยทางการศึกษาทุกด้าน การประยุกต์ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มาสนับสนุนการวัดผล ประเมินผลของสถานศึกษา เช่น การวัดผู้เรียนแบบอิงกลุ่มและแบบอิงเกณฑ์ การประเมินผลระหว่างเรียนและหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อสอบ การพัฒนาคลังข้อสอบ ฯลฯ 6) นวัตกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม เป็นนวัตกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม เช่น รูปแบบ วิธีการ กิจกรรม การพัฒนานักเรียนที่เน้นคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ วิธีการ ฝึกอบรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม 7) นวัตกรรมด้านสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น สื่อการสอนที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ การผลิตหุ่นยนต์เพื่อการเรียนรู้ เทคโนโลยีชีวภาพที่ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้ง เทคนิค วิธีการที่ทำให้นักเรียนค้นพบวิธีการเรียนรู้ของตนเอง และ 8) นวัตกรรมด้านนโยบายทางการศึกษา เป็นนวัตกรรมที่หน่วยงานในระดับนโยบายเป็นผู้กำหนดเพื่อส่งเสริมสนับสนุนหรือแก้ปัญหาทางการศึกษาและมีแนวทางให้องค์การและหน่วยงานย่อยได้ปฏิบัติ เช่น ด้านการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การยกระดับคุณภาพด้านการอ่านออกเขียนได้ การส่งเสริมการรักการอ่าน การส่งเสริม

การพัฒนาคุณภาพกลุ่มสาระวิชา การพัฒนาการคิดวิเคราะห์ การพัฒนาเด็กมีปัญหาคณิตศาสตร์ เรียนรู้ ด้านสนับสนุนคุณธรรมนำความรู้ ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนวิถีพุทธ และการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ฯ

3.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ในการจัดการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนขนาดใดก็ตาม ครูต้องจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาได้อย่างเหมาะสมครูยึดหลักการพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ไว้คล้ายๆ กัน สรุปได้มี 4 ประการ ได้แก่ 1) หลักการเตรียมความพร้อมพื้นฐาน 2) หลักการวางแผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้ 3) หลักการใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ และ 4) หลักการประเมินผลและรายงานผล ซึ่งสอดคล้องกับจรรยา เพียรเจริญ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ในการปฏิบัติของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี ตามข้อมูลภูมิสังคมคือ ตำแหน่ง ที่ตั้งและขนาดโรงเรียนพบว่าไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันจึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านวิชาการและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูและระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า ปัจจัยทางด้านวิชาการ โดยภาพรวมและแต่ละด้านทั้ง 6 ด้าน กับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารจะต้องมีคุณลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดของคณะกรรมการคุรุสภา ด้านเป็นผู้นำทางวิชาการ การที่จะปฏิรูปการเรียนให้สำเร็จได้ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรอบรู้ในด้านวิชาการต่างๆ เช่น การพัฒนาหลักสูตร เทคนิค

การเรียนรู้ การสอน การประเมินผลเป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องมีศักยภาพในการนิเทศการ
เรียนการสอนของครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการพัฒนาการเรียนการสอนให้มี
ประสิทธิภาพและส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ซึ่งสอดคล้องกับดวงเดือน แก้วฝ้าย (2558, หน้า 221-225) ได้ศึกษา ปัจจัยทางการ
บริหารวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยทางการบริหารงานวิชาการกับ
คุณภาพผู้เรียน โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 และสอดคล้องกับพัชรารัตน์ แสงวงศ์ (2556, หน้า บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยทางการ
บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ความเป็นประชาคม
อาเซียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศงขลา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการ
วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหาร โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาศงขลา เขต 2 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ จิรวรรณ จันทร์แย้ม (2552, หน้า 99-
100) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับผลการ
ปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสมุทรสงคราม
ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับผลการปฏิบัติงานตาม
มาตรฐานวิชาชีพของครู พ.ศ. 2548 ของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัด
สมุทรสงครามมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบ

5. ผลการหาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยทางด้านวิชาการที่ส่งผลต่อ
ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน พบว่า ตัวแปรปัจจัย
ทางด้านวิชาการที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 6 ด้าน พบว่า 3
ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู โดยภาพรวมได้อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ การใช้นวัตกรรมทางการบริหาร การมีทักษะ ความรู้
ความรับผิดชอบและประสบการณ์ด้านการบริหารงาน และการรายงานผลการปฏิบัติงาน
อย่างเป็นระบบซึ่งตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ การใช้นวัตกรรมทางการบริหาร
ตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของระดับความสามารถในการ

จัดการเรียนรู้ของครูโดยรวมได้ร้อยละ 49.80 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยด้านการใช้ นวัตกรรมทางการบริหาร จะทำให้รู้จักใช้นวัตกรรมและสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ การศึกษาและการพัฒนาบุคลากร มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้และพัฒนาทักษะในการพัฒนา นวัตกรรม และใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ จัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร การติดตามงาน การมอบหมายงาน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์งานของโรงเรียน ปัจจัยด้าน การมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบ และประสบการณ์ด้านการบริหารงาน จะทำให้ครู เกิดภาวะผู้นำ เกิดความคิดสร้างสรรค์และมีความมุ่งมั่นทุ่มเทในการทำงาน มีการสร้าง แรงจูงใจให้กับครู กระตุ้นครูในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยการสร้างสรรค์ นวัตกรรม ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียน สนับสนุนส่งเสริมให้ครู ได้พัฒนาตนเอง มีทักษะความสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีได้ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีทั้งต่อ ผู้เรียนและบุคคลอื่นๆ ด้วย และปัจจัยด้านการรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ได้แก่การรายงานผลการปฏิบัติงานของครู การรายงานกระบวนการในการจัดการเรียน การสอนว่าได้ดำเนินการอย่างไร รวมทั้งการรายงานเกี่ยวกับผลงานของนักเรียน การจัดการเรียนการสอน การจัดการความรู้ (Knowledge management) การรายงาน ผลการวิจัย และการรายงานผลการแข่งขันทักษะทางวิชาการ ผู้บริหารและครูร่วมกัน นำเสนอวิธีการรายงานผลการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการนำเสนอผลงานต่อผู้ปกครองและชุมชนโดยการใช้สื่อ เทคโนโลยี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

1.1.1 การใช้นวัตกรรมทางการบริหาร มีแนวทางการพัฒนา คือ

1.1.1.1 นำเอานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ มาใช้ในการ จัดการเรียนรู้ ให้เข้ากับสภาพและบริบทของโรงเรียน

1.1.1.2 ส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะในการพัฒนาและใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้

1.1.1.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผลิตและพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ อำนวยความสะดวกในการจัดหาสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อใช้ในการเรียนการสอน

1.1.2 การมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบและประสพการณ์ด้านการบริหารงาน มีแนวทางการพัฒนา คือ

1.1.2.1 สร้างและพัฒนาภาวะผู้นำให้กับครู

1.1.2.2 มอบหมายงานให้ครูรับผิดชอบ ให้อิสระทางความคิดในการริเริ่มงานใหม่ๆ

1.1.2.3 ให้ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา

1.1.2.4 การสร้างแรงจูงใจให้ครูในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

1.1.2.5 สนับสนุนส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเอง

1.1.3 การรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ มีแนวทางการพัฒนา คือ

1.1.3.1 กำหนดช่วงระยะเวลาปฏิทินในการรายงานผลการปฏิบัติงาน

1.1.3.2 มอบหมายให้ครูได้มีการรายงานผลตามแผนงานโครงการที่ได้รับมอบหมายตามแผนปฏิบัติการประจำปี

1.1.3.3 ส่งเสริมให้ครูได้มีการทบทวน แก้ไข ปรับปรุงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเพื่อนำไปสู่การประเมินตนเอง SAR และการประเมินสถานศึกษา

1.1.3.4 ให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ

1.1.3.5 ผู้บริหารและครูร่วมกันนำเสนอวิธีการรายงานผลการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาผู้เรียน

1.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน

1.2.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยทางด้านวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการเป็นผู้นำทางวิชาการ ซึ่งจะต้องมีทั้งทักษะ ความรู้ ความสามารถ และประสพการณ์ทางด้านการบริหารงานวิชาการ เพราะงานบริหารด้านวิชาการถือได้ว่าเป็นหัวใจหลักของสถานศึกษาและในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริม สนับสนุน และกระตุ้นให้ครูมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เกิดการใฝ่เรียนรู้ แสวงหาข้อมูล พัฒนา

ทั้งตนเอง และในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งคอยอำนวยความสะดวกให้ครูผู้สอนได้
ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะ
ส่งผลให้ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็น
ต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบึงกาฬ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนสามารถจัด
กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อการพัฒนาทักษะให้กับผู้เรียนได้ดี แต่ถ้าจะ
ให้ดีขึ้นกว่าเดิมที่เป็นอยู่ครูควรแสวงหาความรู้เพื่อนำมาใช้พัฒนาตนเองและผู้เรียน ครู
จะต้องจัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ และมีการสร้าง
บรรยากาศการเรียนรู้ให้เป็นไปด้วยความเป็นกัลยาณมิตร และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิด
การเรียนรู้ ก็จะเป็นการส่งเสริมให้ครูเกิดการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้
เพิ่มขึ้น

1.2.3 จากผลการวิจัยพบว่า การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย
ทางด้านวิชาการที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและ
ครูผู้สอน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยภาพรวมและแต่ละด้านทั้ง
6 ด้าน กับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในภาพรวม มีความสัมพันธ์กัน
ทางบวก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ในการที่จะพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูนั้น
ผู้บริหารต้องคอยอำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นแบบอย่างทางด้านวิชาการใน
หลายๆ ด้าน เพื่อให้ครูเกิดการพัฒนาและมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิด
ประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

1.2.4 จากผลการวิจัยที่พบว่า อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยทางด้าน
วิชาการที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยภาพรวมและรายด้าน ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารและครูผู้สอน พบว่า ตัวแปรปัจจัยทางด้านวิชาการที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 6 ด้าน
พบว่า 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู คือ การใช้
นวัตกรรมทางการบริหาร การมีทักษะ ความรู้ ความรับผิดชอบและประสบการณ์ด้านการ
บริหารงาน และการรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งตัวแปรที่มีอำนาจ
พยากรณ์ดีที่สุด คือ การใช้นวัตกรรมทางการบริหาร

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูตามสภาพและบริบทที่เหมาะสมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

2.3 ควรหาแนวทางอื่นๆ ที่จะส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู